

Ο οικισμός που αντικαθίσταται από μια τεχνητή λίμνη με σκοπό την συλλογή υδάτων ,δίνει αφορμή για την θεώρηση του νερού τόσο ως απαραίτητου φυσικού αγαθού όσο και ως στοιχείου ικανού να καταστρέψει. Το νερό διοχετεύεται από το βυθισμένο Κάλλιο στην Αθήνα ακολουθώντας το υδραγωγείο Μόρνου, συνολικού μήκους 188χλμ. που περιλαμβάνει 15 σήραγγες(71 χλμ.), 12 σίφωνες (7 χλμ.) και 15 διώρυγες συνολικού μήκους 110 χλμ.

Η διαδρομή αυτή μπορεί να νοηθεί ως κάποιο είδος «μουσείου» που θεωρεί έκθεμα του το ίδιο το νερό. Στα σημεία όπου το νερό εκτίθεται, στις ανοιχτές διώρυγες και τη λίμνη, αντιμετωπίζεται ως υφιστάμενο μνημείο για το οποίο πρέπει να σχεδιαστεί η τοποθεσία. Εκεί που ακολουθεί υπόγειες διαδρομές πρέπει να σχεδιαστούν οι ενδείξεις για την κρυφή παρουσία του. Το σύνολο των κατασκευών θα μπορούσε να συγκροτεί ένα διάσπαρτο «μουσείο» χωρισμένο σε διαφορετικά επεισόδια καθένα με τη δική του αυτόνομη παρουσία.Προτείνεται η διαμόρφωση σημείων θέασης, στάσης ,και προσωρινής παραμονής κοντά στο νερό.Πρόχειρες κατασκευές φιλοξενίας, που όταν δεν χρησιμοποιούνται εμφανίζονται ως περάσματα ελεύθερης προσπέλασης πάνω από το νερό. Σε αυτές σχεδιάζονται μόνο τα απαραίτητα τεχνικά συστήματα και παρέχονται ελαφρά πτυσσόμενα έπιπλα και υλικά όπως ξύλινες σανίδες ή κουρτίνες για την προσωρινή διαμόρφωση κλειστών δωματίων ως ερημητήρια στην κυριότητα ενός ή περισσότερων ατόμων.

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»**

Αριθ. Εισ.: 9352/1
Ημερ. Εισ.: 09-03-2011
Δωρεά: Συγγραφέας
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ – ΑΜ
2011
ΤΣΑ

επιβλέπων καθηγητής Αριστείδης Αντωνάς , φοιτήτρια Ασημίνα Τσαρούχη

